

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.7.2013
COM(2013) 526 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Kommissionens erklæring

til Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 og 2004/05 og de beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgerne som følge af forskellen mellem det maksimale afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Kommissionens erklæring

til Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 og 2004/05 og de beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgerne som følge af forskellen mellem det maksimale afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06.

1. TILBAGEBETALING AF HOVEDSTOL OG RENTER

I sin dom af 27. september 2012¹ anfører Den Europæiske Unions Domstol, at som følge af, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009², er ugyldig, har producenterne ret til at få tilbagebetalt det overskydende uberettiget udbetalte beløb, som gælder ugyldige produktionsafgifter, som var afholdt i de berørte produktionsår. Sådanne overskydende afgifter er tilfaldet Unionens budget efter fradrag af 25 % af de opkrævningsomkostninger, som er opført på de nationale budgetter i henhold til artikel 2, stk. 3, i Rådets afgørelse 2000/597/EC, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter³.

Med den foreslåede rådsforordning fastsættes produktionsafgifterne for sukker for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06, hvormed medlemsstaterne vil kunne fastsætte de beløb, som skal tilbagebetales til sukkerproducenter. Det er kun forskellen mellem de gamle og de nye afgifter og ikke det samlede beløb, som er opkrævet i den pågældende periode, der skal tilbagebetales til sukkerproducenterne.

Det følger af det generelle princip om uberettiget berigelse, at medlemsstaterne bør kunne inddrive de faktisk tilbagebetalte beløb fra EU's budget, minus de 25 % af det beløb, som de har tilbageholdt, for at dække opkrævningsomkostninger.

Domstolen præciserede, at hvis der består et krav på tilbagebetaling af et beløb, der er opkrævet med urette for produktionsafgifter i sukkersektoren, som er fastsat på grundlag af en ugyldig forordning, består der også et krav på betaling af renterne af sådanne beløb. Heraf følger, at tilbagebetalingerne fra medlemsstaterne til de økonomiske operatører af beløb, der med urette er opkrævet inden for rammerne af EU-lovgivningen, derfor skal omfatte betaling af rente i det omfang, der er fastsat i national lovgivning i lignende situationer.

Medlemsstaterne skal anvende den nationale lovgivning til beregning af rentebeløbets størrelse.

2. TILBAGEBETALING TIL SUKKERROESÆLGERE

Den foreslåede rådsforordning fastsætter i artikel 1, stk. 3, de justerede supplerende beløb, som ligger til grund for, at sukkerproducenterne skal foretage tilbagebetaling til sukkerroesælgere. Det skal understreges, at kun forskellen mellem det gamle og det nye supplerende beløb bør anvendes ved beregningen af det beløb, som skal tilbagebetales til sukkerroesælgere, herunder renter, som skal betales i henhold til de betingelser, der er fastsat i afsnit 1.

¹ Forenede sager C-113/10, C-147/10 og C-234/10, endnu ikke offentliggjort.

² EUT L 321 af 8.12.2009, s. 1.

³ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

Før sukkerproducenterne tilbagebetales de beløb, som de har betalt for meget i den pågældende periode, bør medlemsstaterne indføre administrative procedurer, som sikrer, at de berørte producenter, hvor det er relevant, betaler de beløb, som tilfalder sukkerroesælgerne. Hvis denne tilbagebetaling ikke finder sted, skal tilbagebetalingen til sukkerproducenter nedsættes forholdsmæssigt.

3. REGNSKABSPROCEDURE

Reguleringsrammen vedrørende egne indtægter indeholder ingen bestemmelser, der gør det muligt for EU at betale medlemsstaterne renter. Derfor skal medlemsstaterne, når de kræver de afholdte udgifter betalt tilbage, oplyse Kommissionen om de faktiske beløb, der er betalt som restitution til de berørte økonomiske operatører og adskille hovedstol fra renter.

3.1. Hovedstol

Tilbagebetaling af sukkerafgifter udgør en korrektion i EU's egne indtægter. Det indebærer, at medlemsstaterne kan fratække 75 % af det faktiske beløb, der er betalt for meget, ved at lade det blive afholdt over EU's egne indtægter.

I henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter⁴ skal medlemsstaterne fastlægge de korrigerede sukkerafgifter, som finder anvendelse i de pågældende år, inden den dato, som er fastsat i artikel 2 i den foreslåede rådsforordning om fastsættelse af sukkerafgifterne.

Eftersom den foreslåede rådsforordning vedrører en korrektion af de sukkerafgifter, som oprindeligt var udbetalt, er medlemsstaterne i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastsætte korrekte beløb, der skal tilbagebetales.

Medlemsstaterne kan ved hjælp af en negativ korrektion i det såkaldte A-regnskab inddrive de beløb, som faktisk er udbetalt, som tilbagebetaling af de for store afgiftsbeløb, som med urette er opkrævet. Det bør understreges, at medlemsstaterne i A-regnskabet først skal medtage det fulde beløb (100 %), der er tilbagebetalt som korrektion. Derefter skal nettobeløbet af de beløb, som de har tilbageholdt som opkrævningsomkostninger (75 %) bogføres i sidste kolonne i regnskabet. Dette er den normale procedure for at tage hensyn til opkrævningsomkostninger.

I henhold til artikel 2 i den foreslåede rådsforordning skal medlemsstaternes fastlæggelse af egne indtægter foretages senest den sidste dag i den fjerde måned efter datoen for nævnte forordnings ikrafttræden. Medlemsstaterne skal indføre resultatet af fastlæggelsen i de A-regnskaber, som de skal sende til Kommissionen senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev fastlagt.

Det vil i praksis sige, at medlemsstaterne skal fastlægge korrektionen af egne indtægter senest den sidste dag i [...]. De skal indføre fordringen i A-regnskabet, som skal fremsendes til Kommissionen senest den [...].

Afhængigt af datoen for vedtagelse af Rådets forordning kan den finansielle indvirkning EU-budgettets indtægtsdel vedrøre 2013, i 2014 eller begge regnskabsår.

3.2. Renter

Som ovenfor anført følger det af det generelle princip om uberettiget berigelse, at hvis der består et krav på tilbagebetaling af et beløb, der er opkrævet med urette, som følge af produktionsafgifterne i sukkersektoren, som er fastsat på grundlag af en ugyldig forordning,

⁴ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

består der også et krav på betaling af renter af sådanne beløb i det omfang, der er fastsat i national lovgivning for lignende situationer.

Renter, som faktisk er afholdt, skal angives efter den procedure for gennemførelse af månedlige betalinger, som er omhandlet i artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, under budgetpost 05 07 02, som er beregnet til "bilæggelse af tvister". Formålet med denne budgetpost er især, at der "kan opføres en bevilling til dækning af udgifter (positive eller negative), som Kommissionen kan blive pålagt ved en domstolsafgørelse, navnlig erstatning og renter".

4. OVERVÅGNING AF TILBAGEBETALINGSPROCESSEN

Som led i overvågningen bør medlemsstaterne sende en oversigt til Kommissionen over de beløb, der skal tilbagebetales til sukkerproducenterne, med angivelse af hovedstol og renter, før de indleder tilbagebetalingsprocessen og under alle omstændigheder senest den anden måned efter forordningens ikrafttræden. Anmeldelsen bør omfatte en detaljeret redegørelse for det retsgrundlag i den nationale lovgivning, som er anvendt til at fastsætte de rentekomkostninger, som skal betales, og den anvendte sats, samt den periode, som ligger til grund for beregningen af rentebeløbet. I overensstemmelse med ækvivalensprincippet ønsker Kommissionen at understrege, at den rentesats, som anvendes, skal være den samme som den, der normalt anvendes for lignende nationale tilbagebetalinger.

Kommissionen forbeholder sig ret til at anmode om yderligere begrundelser for de beløb, der angives for at være udbetalt, og til at træffe passende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser.